Бранко Стевановић

ГДЕ САМ ОНО СТАО

СТЕВАН

Стевану А. Стевановићу,
једном од 1300 каплара

Кад су оснивали
сеоску библиотеку,
Стеванови су волови
довукли брдо књига.
Намислио је Стеван
да реке речи потеку
кад људи одвоје поглед
од послова и брига.

Хтео је да и други
размотре своје грешке,
очи у очи с књигом,
кад не могу са собом.
(Он их је размотрио
кроз Арбанију, пешке,
у провалији рата,
очи у очи са гробом.)

МЕТОХИЈА

Кажу да на југу има
нека биљка невидима.
Кидају јој сви корене –
опет из ње ластар крене.

Око ње се, веле, труди
чудна нека сорта људи.
Скидају им вазда главе –
поколења се наставе.

Томе роду припадају
виловите неке жене –
рађају и нељубљене.

А деца им сва сијају
попут Сунца и Месеца –
толико су златна деца.

СТАРИНСКА

На срцу ми, сестрице,
на срдашцу, рођена,
годинама (видљиво)
пелен травка расте.

Не дам бистрим данима,
браним ведрим мислима,
да јој причу (стидљиво)
да је упропасте.

ПРИПАДНОСТ

И, да продужим мисао започету.
Припадам овоме свету,
иако смо често супротстављени.
(Држ' – не дај, стани – крени!)

Припадам (Бог да прости)
и српској књижевности.
Иако смо у њој сви само гости.

Коме још припадам? Жени.
Докле год и она припада мени.

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

Име и презиме,
отворена заграда,
место и датум рођења,
затворена заграда
ако је писац душа жива;
ако није, вреди и то знати:
док је заграда растегљива,
треба датум смрти придодати.

Иза затворене заграде
згодно је набројати
објављене књиге
и добијене награде,
а неки, пуни бриге,
поред тога воле
да помену и свршене
или начете школе.

Важна је ставка
и место боравка,
ако је писац душа жива;
а ако није, место где почива.